

[اطلاعات شخصی افراد حذف شده است]

[برای وضوح بیشتر فقط مطالب و اخبار مربوط به افراد و جامعه بهائی تایپ شده است]

[برگرفته از سایت: [خبرگزاری هرانا](#)]

[تاریخ: ۲۵ مهر ۱۳۹۵]

نگاهی اجمالی به وضعیت ۹ شهروند بهایی محکوم به حبس طولانی در تهران و کرج

خبرگزاری هرانا - فریبا کمال آبادی، جمال الدین خانجانی، مهوش ثابت، عفیف نعیمی، سعید رضایی، بهروز توکلی و وحید تیزفهم هفت عضو هیئت اداری جامعه بهایی موسوم به «یاران ایران» بعلاوه عادل نعیمی و فرهاد فهندژ، ۹ شهروند بهایی هستند که با احکام حبس ۱۰ سال در زندان‌های رجایی‌شهر کرج و اوین تهران دوره حبس بلند مدت خود را سپری می‌کنند.

به گزارش خبرگزاری هرانا، ارگان خبری مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، «یاران ایران» نام گروهی است که فعالیت‌های اداری جامعه بهایی را در ایران هدایت می‌کردند. این گروه جایگزین «محل ملی ایران» شد که در واقع نظام اداری و تشکیلاتی بهاییان بود. این محل با فشارهای حکومت ایران تعطیل شده بود. فریبا کمال آبادی، جمال الدین خانجانی، مهوش ثابت، عفیف نعیمی، سعید رضایی، بهروز توکلی، هفت مدیر جامعه بهایی بعلاوه عادل نعیمی و فرهاد فهندژ، جمعا ۹ شهروند بهایی هستند که با احکام حبس ۱۰ ساله در زندان‌های رجایی‌شهر کرج و اوین نگهداری می‌شوند.

گزارش پیش رو به معرفی این زندانیان عقیدتی و شرح اجمالی سرگذشت آنان به هدف تنویر افکار عمومی و جلب توجه مدافعان حقوق بشر می‌پردازد؛

مهوش شهریاری ثابت در پانزدهم اسفند ۱۳۸۶ توسط مأموران امنیتی در مشهد بازداشت شد. بعد از بازداشت به سلول‌های انفرادی بند ۲۰۹ زندان اوین منتقل شد. در اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۷، شش تن دیگر از بهاییان عضو گروه «یاران ایران» با اتهاماتی مشابه با اتهامات مهوش ثابت بازداشت شدند. ثابت در طی ۲۰ ماه اولیه بازداشت‌اش تفهیم اتهام نشد و اجازه تماس با وکیل هم نداشت. در ۲۳ بهمن ۱۳۸۷، دادسرای امنیت تهران از صدور قرار مجرمیت برای مهوش ثابت و شش تن دیگر از مدیران جامعه بهایی به اتهام «جاسوسی برای اسرائیل، توهین به مقدسات و تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی» خبر داد. آن‌ها در ۲۲ خرداد ۱۳۸۹، به اتهام «جاسوسی، توهین به مقدسات، تبلیغ بر علیه نظام و رواج فساد فی الارض» به بیست سال زندان محکوم شدند. این در حالی بود که مهوش ثابت به همراه فریبا کمال‌آبادی، جمال‌الدین خانجانی، عفیف نعیمی، سعید رضایی، بهروز توکلی و وحید تیزفهم در آخرین جلسه دادگاه خود و در اعتراض به غیر علنی و غیر حقوقی بودن رویه دادگاه، حاضر به حضور در دادگاه نشدند.

در ۲۴ شهریور ۱۳۸۹، دادگاه تجدید نظر پس از حذف اتهاماتی چون جاسوسی و همکاری با دولت اسرائیل، این حکم را به ۱۰ سال کاهش داد. این حکم به صورت شفاهی به وکیل خانم ثابت ابلاغ شد. اما نهایتا حکم دادگاه تجدید نظر از سوی دادستان کل کشور، برخلاف شریعت تشخیص داده شد و مجددا به ۲۰ سال افزایش یافت.

این حکم در آذرماه ۱۳۹۴ با اعمال ماده ۱۳۴ قانون مجازات اسلامی به ده سال تقلیل پیدا کرد.

در مرداد ۱۳۸۹ پس از ابلاغ حکم دادگاه بدوی، مهوش ثابت و شش عضو دیگر جامعه بهاییان به زندان رجایی‌شهر منتقل شده بودند. در پی انتقال این گروه به زندان رجایی‌شهر، مهوش ثابت به همراه فریبا کمال‌آبادی به بند ۲۰۰ زندان گوهردشت کرج فرستاده شدند. در سیزدهم اردیبهشت ۱۳۹۰ این دو در پی انحلال بند زنان زندان رجایی‌شهر به زندان قرچک ورامین منتقل شدند، اما دو هفته بعد مجددا به زندان اوین برگردانده شدند.

فریبا کمال‌آبادی از اعضای "یاران ایران" (مدیران جامعه بهایی) دو بار در سال ۸۴ دستگیر شد و بار سوم از سال ۸۷ دستگیر و در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران با اتهامات «جاسوسی برای اسرائیل، توهین به مقدسات و تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی» به ۲۰ سال حبس محکوم گردید. این شهروند بهایی با تقلیل حکم به ۱۰ سال، نهمین سال حبس خود را در بند زنان زندان اوین می‌گذراند.

فریبا کمال‌آبادی متولد ۲۲ شهریور ۱۳۴۱ در تهران که به دلیل اعتقادات مذهبی خود زندانی است. پدرش هم که پزشکی بهایی بود که در دهه ۱۳۶۰ بازداشت و شکنجه شد. فریبا در سال ۱۳۶۱ با «روح‌الله طایفی نصرآبادی» پیمان ازدواج بست که حاصل این ازدواج سه فرزند به نام‌های ورقا، الحان و ترانه است. او که مانند سایر بهاییان پس از انقلاب اجازه تحصیل در دانشگاه‌های رسمی کشور را نداشته، تحصیلات خود را در دانشگاه غیررسمی و مکاتبه‌ای بهایی ادامه داده است و از این دانشگاه کارشناسی مطالعات بهایی و کارشناسی ارشد مطالعات تکمیلی را دریافت کرده است.

جمال الدین خانجانی، متولد ۱۳۱۲ در سنگسر و ساکن تهران، در اردیبهشت ماه سال ۸۷ بازداشت و در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران با اتهامات «جاسوسی برای اسرائیل، توهین به مقدسات و تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی» به ۲۰ سال حبس محکوم گردید. این شهروند بهایی که از بیماری‌های زیادی به علت کبر سن رنج می‌برد، با تقلیل حکم به ۱۰ سال در زندان رجایی‌شهر کرج نگهداری می‌شود.

وی، کارخانه‌دار موفق بود که بعد از انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ تجارت خود را به خاطر بهایی بودن از دست داد. در کارخانه آجرسازی او که اولین کارخانه ماشینی از این نوع در ایران بود، پیش از آن که به اجبار بسته شود، چندصد نفر به کار اشتغال داشتند.

آقای خانجانی عضو سابق محفل ملی بهائیان ایران در سال ۱۳۶۳ بود که چهار نفر از ۹ عضو آن توسط حکومت ایران اعدام شدند.

بعدها آقای خانجانی توانست در زمینی که متعلق به خانواده‌اش بود مزرعه‌ای با تجهیزات ماشینی تأسیس کند، اما مسئولین دولتی محدودیت‌های متعددی برای او ایجاد کردند و اداره مزرعه را با دشواری روبرو ساختند. این محدودیت‌ها به فرزندان و بستگان آقای خانجانی هم تعمیم داده شد از جمله جلوی پرداخت وام به آنها گرفته شد، محل‌های کسب آنها را بستند، داد و ستد تجاری آنها را محدود کردند، و از سفر آنها به خارج از ایران جلوگیری شد. پیش از دستگیری اخیر در سال ۱۳۸۷، آقای خانجانی حداقل سه بار دستگیر و زندانی شده بود.

سعید رضایی متولد ۱۳۳۶ در آبادان، در سال ۱۳۵۵ به دانشگاه شیراز وارد و در رشته ماشینهای کشاورزی در سال ۱۳۵۹ فارغ التحصیل شد.

در سال ۱۳۸۴ و در شهر شیراز توسط مأمورین امنیتی بازداشت و به بازداشتگاه ۲۰۹ اوین منتقل و پس از چندی به قید وثیقه آزاد می‌گردد. در سال ۱۳۸۵، تعدادی از جوانان به خاطر فعالیت‌های انسان دوستانه یعنی کمک تحصیلی به دانش آموزان بی بضاعت در مناطق محروم شهر شیراز که با مجوز شورای شهر نیز انجام می‌گرفت دستگیری شدند. در همان روز اول، جوانان غیربهایی آزاد می‌شوند ولی جوانان بهایی که بالغ بر ۵۴ نفر بودند در حبس نگاه داشته می‌شوند که در میان آنان "مارتا" و "مأم" دو دختر سعید رضایی نیز دیده می‌شوند.

در همان سال وی به عضویت هیات مدیره ملی جامعه بهائیان ایران موسوم به "یاران ایران" درآمد و در اردیبهشت سال ۱۳۸۷ بار دیگر به وسیله مأموران امنیتی او و سایر اعضاء این هیات بازداشت و به زندان اوین منتقل می‌گردند. نزدیک به ۴ ماه را در سلولهای انفرادی بازداشتگاه ۲۰۹ گذرانیده و از ملاقات با خانواده و وکلای خود محروم می‌ماند. در این مدت و حتی در سالهای بعد با درد شدید از ناحیه کیسه صفرا دست به گریبان بوده است بعد از سپری شدن دو سال و چند ماه در همان بازداشتگاه و پس از دادگاهی عجیب و غیرمنصفانه به حکمی کاملاً عجیب تر و غیرمنصفانه محکوم می‌گردد. شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب اسلامی به ریاست قاضی مقیسه برای هرکدام از "یاران ایران" از جمله سعید رضایی ۲۰ سال حبس را در نظر می‌گیرد، مجموعاً ۱۴۰ سال برای عضویت و خدمت به جامعه‌ای مذهبی و عقیدتی. پس از این حکم به زندان رجایی شهر منتقل و مدت ۶ ماه با زندانیان عادی در بند ۶ این

زندانیان بوده و پس از آن به سالن ۱۲ بند ۴، جایی که دیگر زندانیان عقیدتی سیاسی از جمله فعالین مدنی و روزنامه نگاران و سازمانها و احزاب مختلف در آن بسر می برند منتقل شد. حکم وی نیز به ۱۰ سال تقلیل یافت.

بهر روز توکلی متولد ۱۳۳۰ در مشهد و ساکن تهران، از مدیران سابق جامعه بهایی ایران در اردیبهشت ماه سال ۸۷ بازداشت و در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران با اتهامات «جاسوسی برای اسرائیل، توهین به مقدسات و تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی» به ۲۰ سال حبس محکوم گردید. این شهروند بهایی با تقلیل حکم به ۱۰ سال در زندان رجایی شهر کرج نگهداری می شود.

بهر روز توکلی، تا اوائل دهه ۱۹۸۰ (۱۳۶۰) به عنوان مددکار اجتماعی به کار مشغول بود. اما در این زمان به علت اعتقاد به آئین بهائی از کار دولتی اخراج شد. آقای توکلی پیش از دستگیری اخیر نیز به طور متناوب بازداشت و مورد آزار قرار می گرفت. وی سه سال پیش از بازداشت، برای مدت چهار ماه، بدون هیچ جرمی، در سلول انفرادی زندانی بود که در نتیجه دچار مشکلات جدی کلیوی و مفصلی شد.

آقای توکلی فارغ التحصیل رشته روانشناسی است. او پس از اتمام دو سال خدمت سربازی (در رتبه ستوانی)، و گذراندن دوره های آموزشی تکمیلی، در رشته مراقبت از معلولین جسمی و ذهنی متخصص شد و تا زمانی که، به علت بهائی بودن، از کار برکنار شد به کار دولتی اشتغال داشت.

آقای توکلی، هنگامی که هنوز دانشجوی دانشجوی دانشگاه بود، به عضویت در شورای حاکمه محلی بهائی (محل روحانی محلی) در شهر مشهد انتخاب شد و بعد از آن در شورای محلی دیگری در شهر ساری خدمت کرد. این نهادهای مشورتی در اوائل دهه ۱۹۸۰ (۱۳۶۰) به دستور دولت تعطیل شد. وی همچنین در چند کمیته جوانان عضویت داشت و در اوائل دهه ۱۹۸۰ به عضویت هیئت معاونت در آمد. بعد از آن که آقای توکلی از شغل دولتی خود محروم شد، برای تکفل خانواده و امرار معاش، یک کارگاه کوچک نجاری در شهر گنبد تأسیس کرد و در همان شهر، کلاس هایی نیز برای مطالعات بهائی برای جوانان و بزرگسالان به راه انداخت.

وحید تیزفهم متولد ۱۳۵۲ در ارومیه و ساکن تهران، از مدیران سابق جامعه بهایی ایران در اردیبهشت ماه سال ۸۷ بازداشت و در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران با اتهامات «جاسوسی برای اسرائیل، توهین به مقدسات و تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی» به ۲۰ سال حبس محکوم گردید. این شهروند بهایی با تقلیل حکم به ۱۰ سال در زندان رجایی شهر کرج نگهداری می شود.

وحید تیزفهم، عینک ساز و صاحب مغازه عینک سازی در شهر تبریز، تا اوائل سال ۲۰۰۸ (۱۳۸۷) در آن شهر زندگی می کرد و پس از آن به تهران نقل مکان نمود.

او در شهر ارومیه متولد شد و کودکی و جوانی خود را در آنجا گذراند. پس از کسب دیپلم در رشته ریاضی در سن ۱۸ سالگی به تبریز آمد تا در رشته عینک سازی به تحصیلات خود ادامه دهد. وی بعداً در مؤسسه عالی معارف بهائی، وابسته به مؤسسه آموزش عالی بهائی (علمی آزاد)، نیز در رشته جامعه شناسی به تحصیل مشغول شد.

عفیف نعیمی شهروند بهایی و از مدیران سابق جامعه بهایی ایران در اردیبهشت ماه سال ۸۷ بازداشت و در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران با اتهامات «جاسوسی برای اسرائیل، توهین به مقدسات و تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی» به ۲۰ سال حبس محکوم گردید. این شهروند بهایی که از بیماری های زیادی از جمله مشکل انعقاد خون، بیهوشی های دوره ای، ناراحتی شدید غدد لنفاوی و تورم حاد در ناحیه ی گلو در زندان رنج برده، با تقلیل حکم به ۱۰ سال در زندان رجایی شهر کرج نگهداری می شود.

فرهاد فهندژ، متولد ۱۳۳۸ در تربت حیدریه و ساکن گرگان در تاریخ ۲۶ مهرماه سال ۹۱ در منزل خود دستگیر و بعد از هفت ماه بلا تکلیفی در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران به اتهام «تبلیغ آیین بهایی و اداره تشکیلات بهایی» توسط قاضی مقیسه به ۱۰ سال حبس محکوم شد.

شایان ذکر است، این شهروند بهایی در سال ۱۳۶۲ (در سن ۲۴ سالگی) نیز دستگیر و به ۶ سال حبس محکوم شده بود. وی به دلیل شرایط نامساعد زندان پیشین مبتلا به بیماری های گوارشی است.

عادل نعیمی متولد ۱۳۳۱ در تهران و همسرش الهام فراهانی (نعیمی) از جمله بازداشت‌شدگان روز ۲۱ تیر ماه سال ۹۱ بودند. مأموران ساعت‌ها خانه آن‌ها را بازرسی و بسیاری از اموال خصوصی، کتاب‌ها، عکس‌ها و سی‌دی‌هایی که مربوط به آیین بهایی بودند را ضبط کردند. دوم مرداد ماه همان سال، شمیم نعیمی، پسر ایشان هم به دادرسی شهید مقدس، مستقر در زندان اوین احضار شد که پس از مراجعه، او را هم بازداشت کردند. پس از حدود یک ماه، الهام و شمیم تا زمان برگزاری دادگاه به قید وثیقه آزاد شدند، اما پدر خانواده همچنان در انفرادی ماند تا این‌که پس از حدود سه ماه، به بخش عمومی منتقل و پس از چندی به زندان رجایی شهر برده شد.

چهارم اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۲ خورشیدی، جلسه دادگاه عادل نعیمی به همراه هفت شهروند بهایی ساکن گرگان و گنبدکاووس که به زندان رجایی شهر منتقل شده بودند، هم‌زمان برگزار شد.

هر چند در این پرونده، ارتباطی میان زندانیان بهایی گرگان با عادل نعیمی وجود نداشت، اما شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران به ریاست قاضی مقیسه‌ای به پرونده این افراد در یک جلسه رسیدگی کرد.

اتهامات وارده به این هشت شهروند بهایی عبارت بودند از: «تبلیغ علیه نظام»، «تشکیل و اداره تشکیلات غیرقانونی بهایی» و «عضویت در تشکیلات غیرقانونی بهایی».

طبق رأی صادر شده برای عادل نعیمی، او به ۱۱ سال حبس و متهمان دیگر به ۵ تا ۱۰ سال حبس محکوم شدند. همگی این افراد در حال گذراندن دوران حبس‌شان در زندان رجایی شهر هستند.

[متن بالا رونویسی از اصل سند است. اگر به نکته‌ای برخورد کردید که دقیق رونویسی نشده است لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید]